

نازار دهستی پیدامه فلچمو ئه‌وینیش به‌رده‌وامی پی به‌خشیم

له مندالیمدا شهر ته‌واوی خه‌ونه‌کانی دزیم ، که گه‌وره بووم شهر له خوشه‌ویستانی کردم ، که بوومه باوکیش شهر کورمه‌کانمی لیسهنده‌مه‌وه ، لهم کوردستانه‌دا له دهستدانی خوشه‌ویستان بوتهرۆتین ، ئیمه لیره به مهرزیک ته‌راوین که ته‌ناهت بالنده‌کانیش ناتوان له ترسی ئاسمانی پر بۆمب و پر ژه‌هری کیمیاوی به‌سه‌ربه‌ستی تیایدا بفرن ، لانه ونیشتمانمان پره له (حه‌رامکراوه‌کان) ، بۆ هه‌ر جینگه‌یه‌ک ده‌چین چاویک له پشتمانه‌و چاودیری هه‌لس و که‌وتمان ده‌کات .

باوکم له ژیر به‌تانیه‌که‌یه‌وه گوئ له رادیو ده‌گریت ، هه‌واله‌ه‌کان پر مه‌ترسیه " بلئ ی نه‌مانکوژن؟! " دایکم رقی له سه‌رپۆشه‌که‌یه‌تی و پرچه قه‌وه‌یه‌کانی خوی خوشده‌ویت که‌چی له‌وه ده‌ترسیت به فریدانی سه‌رپۆشه‌که‌ی سه‌ریشی له ده‌ست بدات! لهم ولاته پر نه‌وته به‌شی هینده نه‌وت شک نابه‌ین بیکه‌ینه چراکه‌مانه‌وه‌و تاریکی شه‌وانمانی پی بره‌وئینه‌وه .

باوکم رازی نه‌بوو کار بکات ، ناخر ته‌نیا کاریک که پی ی سپێردرا ئه‌وه‌بوو ، تفه‌نگیک هه‌لبگریت و بکه‌ویته کوشنتی هه‌وسێ و درمخت و بالنده‌کانی ئاسمان .

جاریک وتی پێیان وتوم " بالنده‌کان بکوژه نه‌بادا نامه‌ی نیوان شاخ و شار بگوینه‌وه " ، حکومه‌ته‌که‌مان رقی له شاخه‌کانه ، وه‌لی باوکم هه‌میشه ده‌لی " ته‌نها هه‌وریه‌ک هه‌مانه‌ی ئه‌م چیاپانه‌ن " . ئه‌وان رۆژیک هه‌ولیا‌ندا پاش سه‌ربرینی هه‌موو چیاکان لمی بیابان بینن تا سه‌وزایی شاخه‌کانی پی داپۆشن ، به‌لام روبرار بریاریدا که هه‌رچی گه‌ردی توژیک ئه‌وان هیناویانه به‌شواته‌وه ، بۆیه که‌وته ویزه‌ی روبرار و په‌لکه زیرینه‌ی پرچیان له سه‌ر چله‌ داری زه‌یتوون له سێداره‌دا .

لیره عه‌شق مایه‌ی شه‌رمه‌زاریه و کوشتن مایه‌ی شانازی ، له کاتیکدا عه‌شق مایه‌ی شه‌رم نییه ، نه‌وه مایه‌ی شه‌رمه‌زارییه که شه‌رم له عه‌شق بگریت ! لیره ده‌بیت به‌ زمانی بیگانان بدوین (عه‌ره‌بی ، تورکی ، فارسی) که چی ریمان ناده‌ن ئه‌و وشانه‌ی وا ئیمه ده‌مانه‌ویت به‌ کاری بینین ، گه‌ر به‌ زمانیک بدوین که ئه‌وان تی ی ناگه‌ن زمانمان ده‌برن ، (ک و ر د) ئه‌و چوار پیته له‌کوردستاندا هینده ترسناکه که چه‌ندین مرۆف ره‌وانه‌ی ئه‌ودنیا کراون ته‌نها له‌به‌ر نه‌وه‌ی وتویانه " ئیمه کوردین " . دایکم ده‌لی " له ده‌ره‌وه‌ی مأل و له قوتابخانه‌وه له خه‌وناکانتاندا به‌ کوردی مه‌دوین " ، دایکم ته‌واوی ئه‌و نامۆژگاریانه‌مان به‌ کوردی ده‌کات چونکه زمانیکی تر نازانیت ! قینم له هه‌یج که‌س و زمان و نه‌ته‌وه‌یه‌ک نییه ، هه‌موان لێو به‌خه‌نده‌ین ئه‌و ده‌مه‌ی به‌خته‌مه‌رین و چاو به‌ گریان ئه‌و ده‌مه‌ی خه‌مبار . هه‌موو عاشقین و رۆژیک دادئ که ده‌مه‌رین . به‌لام من له‌وه حالی نابم ، هوی چی به‌ رقیان لیمه؟!